

Arrest

nr. 228 520 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 juli 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 januari 2019 dient verzoekster een eerste aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid - ten laste of deel uitmaken van het gezin van de mevrouw S. V. D., haar zus die de Franse nationaliteit bezit.

Op 8 juli 2019 weigert de gemachtigde van de bevoegde minister aan de verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 bevat de volgende motieven:

“(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.01.2019 werd ingediend door:

Naam: H.

Voornaam: S.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...) 1988

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 2300 TURNHOUT

en minderjarige dochter:

Naam: P.

Voornaam: Z. C. L.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...) 2010

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 2300 TURNHOUT

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 24.01.2019 gezinshereniging aan met haar zus, zijnde V. D. S., van Franse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- reispaspoort Suriname (R1444354) op naam van betrokkene, afgeleverd op 25.07.2017, met diverse visumstickers en in- en uitreisstempels waaruit blijkt dat ze Schengen inreisde via Nederland op 20.12.2018: uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene in het kader van haar visumaanvraag dd. 18.09.2018 (op basis waarvan ze Schengen inreisde) tegenover de Nederlandse autoriteiten verklaarde dat ze tewerkgesteld was, met name bij Waldo's Travel Service Suriname.

- ‘gezinsuittreksel’ n°10149 dd. 21.11.2018 op naam van betrokkene; ‘bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister’ dd. 10.11.2018 en ‘aangifte van verhuizing’ dd. 04.04.2019 op naam van betrokkene en haar dochter met vermelding van het adres ‘(...) – Paramaribo’

- ‘bewijs van burgerlijke staat’ dd. 02.10.2018 op naam van de referentiepersoon met vermelding van het adres ‘(...) – Paramaribo’; de referentiepersoon werd op 30.07.1987 officieel op dit adres geregistreerd.

Echter, uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat ze in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging effectief in Suriname woonachtig was. Immers, uit haar reispaspoort

(n°11AK66856) blijkt dat ze in maart 2011, ten tijde van de aflevering van dit reispaspoort, woonachtig was in Frankrijk. Ze reisde in de periode 07.10-14.10.2018 weliswaar naar Suriname, doch een kortstondig verblijf in Suriname, al dan niet op het adres '(...) – Paramaribo', kan niet aanvaard worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat ze in de periode tussen de aflevering van haar reispaspoort en haar reis naar Suriname in oktober 2018 in Suriname verbleef.

- verklaring Inspectie der Directe Belastingen Suriname dd. 11.01.2019 waarin ze stellen dat uit de door betrokkene voorgelegde gegevens blijkt dat zij in de jaren 2016-2017-2018 geen zuivere inkomsten (belastbaar loon – de belastingvrije som) heeft genoten in Suriname: echter, niet alleen werden deze attesten afgeleverd op basis van een verklaring op eer van betrokkene, ook sluiten deze gegevens niet uit dat betrokkene kon beschikken over andere bronnen van (niet-belaste) inkomsten. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt immers dat betrokkene in het kader van haar visumaanvraag dd. 18.09.2018 ten opzichte van de Nederlandse autoriteiten verklaarde dat ze tewerkgesteld was. Deze attesten kunnen dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het aangehaalde onvermogen van betrokkene.

- kadastraal attest MI-GLIS dd. 21.11.2018 waaruit blijkt dat betrokkene op datum van het attest geen onroerende goederen bezat in Suriname

- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 16.08.2017, 02.11.2017, 14.02.2018, 16.03.2018, 02.05.2018 en 18.05.2018: echter, deze geldstorting is te onregelmatig om aanvaard te worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Bovendien blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat betrokkene op deze sommen aangewezen was om te voorzien in haar levensonderhoud, dan wel dat deze sommen aangewend werden voor overige doeleinden.

- bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 18.01.2019, 27.03.2019, 18.04.2019: deze storting dateren van na de aankomst van betrokkene in België, en zijn dan ook niet relevant in het kader

van de huidige aanvraag gezinshereniging

- storting cash dd. 13.02.2019 door betrokkene op haar bankrekening

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode januari – maart 2019

- attest dd. 21.01.2019 waaruit blijkt dat betrokkene tot op datum van het attest geen leefloon / financiële steun ontving vanwege het OCMW van Turnhout

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet afdoende blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Het gegeven dat betrokkene op 29.01.2019 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon in België doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat ze onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, en er niet blijkt dat de referentiepersoon tot op heden niet ten laste viel/valt van de Belgische staat.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat betrokkene in de periode 01.04.2019 – 28.06.2019 sporadisch en sinds 01.07.2019 ononderbroken zelf tewerkgesteld is, en bijgevolg zelf over een inkomen beschikt. Bovendien blijkt nergens dat betrokkene over een arbeidskaart beschikt of vrijgesteld is hierover te beschikken.

Het gegeven dat betrokkene sedert januari 2019 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin

van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en haar minderjarige dochter die haar vergezelt. De gezinshereniging van P. Z. C. Le. overeenkomstig artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 kan immers geen toepassing vinden gezien de moeder en wettelijke vertegenwoordiger van het kind geen verblijfsrecht heeft bekomen. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene.
(...)"

De bestreden akte werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 10 juli 2019. Uit haar bewoordingen blijkt dat zij twee afzonderlijke beslissingen omvat: enerzijds een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en anderzijds een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Elk van deze beslissingen berust op afzonderlijke wettelijke en feitelijke gronden.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vooreerst vast dat de verzoekster, in het *petitum* van het verzoekschrift, uitdrukkelijk enkel de nietigverklaring vraagt van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 8 juli 2019. Bij het citeren van de motieven van de beslissing die de verzoekster zelf aanduidt als zijnde het voorwerp van haar beroep, geeft zij ook enkel de motieven weer omtrent de weigering van verblijf van meer dan drie maanden en niet de motieven omtrent het bevel om het grondgebied te verlaten dat nochtans in dezelfde akte is opgenomen. De verzoekster stelt, na de citering van de motieven van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, dat *"tegen voormelde beslissing"* een annulatie- en schorsingsberoep wordt ingesteld.

Uit het verzoekschrift blijkt dan ook dat de verzoekster enkel de nietigverklaring nastreeft van de beslissing van 8 juli 2019 waarbij haar het recht op verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd.

Daarnaast moet ook nog worden vastgesteld dat de verzoekster haar belang in het verzoekschrift als volgt heeft omschreven: *"Aangezien de bestreden beslissing betrekking heeft op de weigering van verblijf van verzoekster, staat haar belang hier niet ter discussie."* De verzoekster heeft haar procesbelang dan ook zelf uitdrukkelijk beperkt tot het belang bij de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Het procesbelang dat in het verzoekschrift zelf wordt beperkt, kan hangende de procedure niet meer worden uitgebreid. Het is immers de gedinginleidende akte die de grenzen van de rechtsstrijd determineert.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad

van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. dat zij hierdoor een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij en die door de griffie van de Raad met een aangetekende brief van 4 september 2019 aan de verzoekende partij werd overgemaakt, blijkt dat de verzoekster op 2 augustus 2019 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) heeft ingediend, opnieuw als ander familielid, ten laste of deel uitmakend van het gezin van de haar Franse zus. De verzoekster heeft aldus uitdrukkelijk de wil te kennen gegeven haar verblijfsrechtelijke aanspraken opnieuw ter beoordeling voor te leggen aan het bevoegde bestuur teneinde dit bestuur ervan te overtuigen om het naar aanleiding van de vorige aanvraag geuite standpunt te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen. Aangezien een eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden slechts tot gevolg kan hebben dat het bestuur een nieuw standpunt dient in te nemen over de aanvraag tot verblijf en het bestuur ingevolge de nieuwe aanvraag van de verzoekster hoe dan ook is verplicht dit te doen, kan de eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aan de verzoekster geen nuttig effect sorteren (naar analogie: RvS 14 november 2006, nr. 164.727 en RvS 4 april 2003, nr. 117.943).

Ter zitting gevraagd aan de raadsman van de verzoekster naar een standpunt inzake het actueel belang na het indienen van de nieuwe verblijfsaanvraag, stelt deze zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Er worden derhalve geen nuttige gegevens aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoekster in de concrete en actuele omstandigheden van de zaak nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ambtshalve dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE